

Çok yüksek bir dağın tepesinde, santimlerce yükseklikteki bir uçurumun kenarına kadar gelip, hiçbir korku duymadan yerleştirdiği yastığından, santimlerce uzağa kadar süren engin manzarayı, olabilecek en geniş perspektiften ve yükseklikten görmeye başlamıştı sanki. Koyu beyaz çarşafın üstündeki bedeninin, birkaç dakika yerinde döndükten sonra en rahat uyku pozisyonunu bulmasıyla, kumaşın aldığı biçimden oluşan uçsuz bucaksız sıra dağları; yüksek tepelerin üzerindeki birkaç uzun ve kısa saç tanelerinden meydana gelen çıkmaz yolları; kıvrımların aralarında oluşan krem rengi derin vadileri; kurumuş beyaz gölleri; çocukluğunda çizdiği yusuvarlak elma ağaçlarına benzer, üzerindeki kıyafetlerden dökülmüş siyah, beyaz ve kırmızı topaklanmış pamuklardan oluşan ağaçları; çarşafın üzerindeki simetrik olarak dağılan desenlerin ortaya çıkardığı ve manzaranın her yerinden fışkıran yüzlerce lavanta bahçesini; üzerine örttüğü çarşafın oluşturduğu gökyüzünü ve altındaki kapkara bulutları; yatak odasının penceresinden girip üzerindeki gökyüzünü delen dolunay ışığının, üstündeki çarşafın boş ilmiklerinden geçerek ortaya çıkardığı yıldızları; uçuşan birkaç toz tanesinden meydana gelen kuşları ve bulutların üzerindeki geometrik desenleri, zifiri karanlık bir atmosfer içinde çok yüksek bir dağın tepesinden keyifle ve şaşkınlıkla izliyor ve manzaranın üzerine titriyordu.

Burnundan soluduğundan dolayı, çıkan nefes pek kuvvetli olmuyor, engin manzaranın sonuna kadar ulaşamıyor, gücü anca yakınındaki yüzeyleri ve bulutları bir meltem gibi yalamaya yetiyordu. Bir anlığına ağızdan soluyunca, çıkan her nefesle beraber oluşan fırtınayla yer yerinden oynuyor, gökyüzündeki bulutlar oradan oraya savruluyor, azgın fırtına yeryüzündeki ağaçları yerlerinden söküp bir kaç milim öteye fırlatıyor, insanları sürüklüyor, dağlar bir çarşaf gibi dalgalanıyor, bulutların arkasındaki yıldızlar ve Ay yerlerinden olurken, çıkmaz yollar ve sokaklar bir kağıt gibi havaya uçuyor, sonra herhangi bir yere yağmur gibi düşüyorlardı.

Ağızdan çıkardığı karbondioksiti tekrar geri çektiğinde ise allak bullak olmuş engin manzara ve evren, kısmen de olsa eski haline yakın bir biçime geliyor; ancak her nefesle birlikte iki saniyede bir tekrar biçim değiştiriyordu. Bir yandan da, içine ilk girdiğinde kutup soğuklarının hakim olduğu yatak, her nefes alış verişinde daha da ısınıyor ve burada yaşamaya can atan canlılar için daha olanaklı bir hale gelirken üşümesine az da olsa engel olabiliyordu.

Amaçsız çocuk, kafasını bıraktığı yastığının üzerinden, bir çita gibi kırılğan, narin ve yumuşak; ancak bir keçi gibi inatçı, dediğim dedik ve ne yapacağından emin bir doğayı izliyordu. Amaçsız çocuğun her nefes alış verişinin o muhteşem düzenini durmadan sabote etmesine rağmen, baskılara boyun eğip pes etmeyen doğa, sonuna kadar direnerek kendini toparlamış ve her defasında ayakta kalabilmek uğruna, eskisinden farklı da olsa yeni bir düzen kurmaktan sıkılmamış, uyum sağlayarak kendini toparlamayı bilmişti.

Amaçsız çocuk, bir süre daha ağızdan soluyup, değişen ve neredeyse harap olan manzarayı izlemekten keyif aldıysa da, ağızını kapayıp burnundan solumaya devam etti.

Altında ve üstündeki çarşaflar arasındaki bu güzel evren, üzerinde biri yatsa da, yatmasa da aslında günün yirmi dört saati tehlike altındaydı. Herhangi bir günün sabahında, uykusunun derinlerine dalmış ve sonunda bedeni sabitlenmiş kişi sayesinde az bir süre olsa da kendi düzenini koruyabiliyordu; ancak bu kişinin